

gjør sig gjældende, gjør det næste Skridt, og saalænge man ikke er fuldstændig paa det Rene med, i hvilket Omfang Trafikken vil udvilde sig, saalænge kan jeg forstaa, at man gaar ud fra, at Endestationen, Sovedstationen maa blive ved Masned. Men jeg nærer ingen Tvivl om, at den Trafik, som Haanen vil drage til sig, og som allerede er begyndt at søge hen til den, navnlig fra Fjstlandet, vil tage en saadan Udvidelse, at den i Forbindelse med den store Persontrafik om Sommeren, vil medføre, at den egentlige store Endestation maa lægges paa Masnedø. Det er imidlertid efter min Opfattelse et administrativt Spørgsmaal. Kun henleder jeg Opmærksomheden derpaa for at vise det Unskelige i, at man i Tide ved Anlægget af en Havn sikker sig en Udvidelse, der ikke alene gaar ud paa at etablere en Færgeforbindelse, men som vil gjøre denne Havn stiftet til at give Ly for et større Antal Skibe, end man maaste nu tænke sig, og for muligt at henlede Opmærksomheden paa det Unskelige i, at man ved Erhvervelsen af tilstrækkelige Grundarealer sikrede sig imod senere at skulle erhverve Arealer til temmelig høje Priser, naar man flytter Stationen over paa Sydenden af Masnedø, hvilket efter min Anskuelse bliver det endelige Resultat.

Indenrigsministeren (Steel): De to ærede Talere have jo udtalt sig med al ønskelig Anerkendelse og Velvillie om det forelagte Lovforslag, ja, de ønske endog allerede nu at føre Sagen noget videre, end Regjeringen har paa-tænkt. Der er jo intet Spørgsmaal om, at en Overfart over Vandet til Drejøved er fuldstændigere og Trafikken der bedre betjent ved en Dampfærge end ved Skibe, men Spørgs-maalet er dog, om der for Diebliffet af den Grund er Leilighed til at gjøre den yderligere Beføstning, som vil være forbunden med Anstaltelsen af 1 eller 2 Dampfærger. Den væsentligste Grund, hvorfor Regjeringen har troet at kunne begrænse sig for Tiden til det, der her er foreslaaet, er ligesvem Hensyn til det Økonomiske, det Finansielle vil jeg snarere sige. Man har anset det for rigtigt at begrænse de Forlangender, man har stillet til Statskassen i Kommunikationsmidlernes Interesse, til noget Rimeligt. Beføstningerne ere allerede betydelige efter de Love, som nu ere fremkomne angaaende Jernbaneanlæg, og efter dette Lovforslag og det, jeg agter at fremsætte om en Dampfergeforbindelse mellem Korsør og Nyborg, ville de stige ganske overordentlig i indeværende Aar. Det er Hensynet dertil, som har gjort, at jeg troede, at man for Tiden kunde begrænse sig til det, som maa siges, at være en betydelig Forbedring, saameget mere som jeg jo, hvad de ærede Medlemmer ogsaa have anerkendt, har paavist, at Havnaneanlægget ved Sydspidsen af

Masnedø er af den Beskaffenhed, at Udvidingen deraf paa en saadan Maade, at det kunde være et Anlægssted for en Dampfærge, ikke vilde være forbunden med stor Bænktilighed eller overordentlige Beføstninger. Jeg skulde derfor tilraade, at man for Tiden bliver staaende ved det, der her er foreslaaet, og som maa anses for en efter Omstændighederne ret betydelig Forbedring af de Forhold, som have bestaaet der. Jeg skal tillige bemærke, at der jo er under Bygning et nyt og hensigtsmæssigt Skib til Benyttelse paa det angivne Sted, og at det vil blive færdigt inden Aarets Udgang. At de tidligere Skibe have været mindre hensigtsmæssige, er jo fra alle Sider for længe siden erkendt. Det ærede Medlem, der i stærke, men ikke overdrevne Udtryk gav dette Forhold Betegnelse, vil vistnok erindre, at Regjeringen for 2—3 Aar siden paa Finantsloven indbragte et Forslag om Anstaltelse af et nyt Skib til denne Route, men at det var Repræsentanter for selve Lolland og Falster, der dengang med en vis Styrke modsatte sig Anstaltelsen deraf. Naar altsaa Forholdene for Diebliffet ere saaledes, som de ere, ligger jo Skylden for nogen Del hos selve Repræsentanterne fra de paagjældende Egne.

Hvad angaar Haanenes Tilstand paa Lolland og Falster, da tilstaar jeg, at jeg har været uvidende om, at de vare saa utilfredsstillende som de nu siges at være. Det undrer mig, at de paagjældende Havnebestyrelser ikke selv have havt Die derfor, eller at man ikke har henvendt sig til dem, og gjort dem opmærksom derpaa. Initiativet i disse Sager kan vel udgaa fra Regjeringen, men Sandsynligheden er dog for, at man snarere naaer Maalet, naar man fra anden Side bliver gjort opmærksom derpaa. Regjeringen har ikke sine Opfyndsmænd paa de Steder, der kunne rapportere, hvilke Mangler der kan være ved Havnene, og som man kunde ønske afhjulpne. Da denne de øvrige Havnes formentlige Tilstand blev brugt som Motiv til at lægge Jernbanen til den Havn, som jeg haaber er i fuldstændig god Orden, nemlig Havner ved Stubbejøbing, skal jeg kun sige, at det forekommer mig, at det vilde være en rimeligere Foranstaltning at forbedre de Havne, som ikke nu ere tilgængelige til enhver Tid, hvis noget Saadant kan ske, men at jeg isøvrigt, hvad Jernbaneanlægget angaar, hvor hensigtsmæssigt det forøvrigt kunde være, dog maa fremhæve Et, og det er, at Tidspunktet ikke synes at være vel valgt til at tænke paa et saadant Anlæg, et Statsanlæg paa en fort Strækning med Tilslutning til et privat Jernbaneanlæg. Jeg skal ved Siden deraf gjerne sige, at Regjeringen ikke tænker paa i indeværende Samling at bringe i Forslag Anlægget af nogen Jernbane paa noget Sted i Landet, at man ønsker at lade nogen Tid